

เล่าเรื่อง...

จากเพื่อน ถึงเพื่อน

เล่าเรื่อง.. สุภาพร ไชยศิลป์

เรียบเรียง.. ชุตติกร พูลทรัพย์

สวัสดีทุกๆ ท่าน

คอลัมน์จากเพื่อนถึงเพื่อนฉบับนี้ เป็นฉบับต้อนรับปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วยะคะ ขออวยพรปีใหม่ให้กับแฟนคลับทุกๆ ท่านที่ติดตามอ่านกันมาตลอดก่อนนะคะ สุขสันต์วันปีใหม่ ขอให้มีความสุขกาย สบายใจ ปราศจากทุกข์โศก โรคภัยทั้งหลายทั้งปวง ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย จงดลบันดาลให้ทุกๆ ท่านและครอบครัว พบแต่ความสุข ความเจริญ ตลอดไปเทอญ

ถึงเวลาจะผ่านไปเร็วแค่ไหน อย่าลืมที่จะดูแลสุขภาพกันด้วยนะคะ ล้างมือให้สะอาดก่อนรับประทานอาหาร และทานอาหารที่สุก และไม่ทานเครื่องในและอาหารที่มีธาตุเหล็กนะคะ ถ้าเป็นไปได้อย่าลืมใช้ช้อนกลางในการทานอาหารร่วมกับผู้อื่นทุกครั้งด้วยนะคะ ฉบับนี้มีเรื่องราวของเพื่อนเราคนหนึ่งที่น่าสนใจ เขียนบทความมาเล่าเรื่องและแบ่งปันประสบการณ์ให้ได้อ่านกันเช่นเคยค่ะ

เธอคนนี้เป็นสาวจังหวัดน่านคะ ป่วยเป็นธาลัสซีเมียตั้งแต่อายุ 7 เดือน มาติดตามอ่านกันได้เลยคะว่าเธอผ่านเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตมาได้อย่างไร และตอนนี้เธอประกอบอาชีพอะไร ชมพูหวังว่า เรื่องราวที่เพื่อน ๆ ของเราแบ่งปันมานี้ จะเป็นประสบการณ์และ เป็นกำลังใจให้กับทุกคน ได้มีความหวังและพลังใจที่จะสู้กันต่อไปนะคะ สามารถส่งเรื่องราวและแบ่งปันประสบการณ์ส่งกำลังใจกันมาได้

kittitcr@gmail.com

champou.71@yahoo.com

มีความสุขในทุกๆ วันของชีวิตกันนะคะ

ชุตติกร พูลทรัพย์

เรามีความสุขได้ กับ..โรคธาลัสซีเมีย

สวัสดีค่ะ ฉันชื่อ นางสาวสุภาพร ไชยศิลป์ ชื่อเล่น “ต่าย” เพื่อนเรียก “กระต่ายน้อย” ต่ายเริ่มมีความผิดปกติทางด้านร่างกาย รูปร่างเล็ก แคระแกรน ตัวเหลือง ซีดป่วยเป็นไขบ่อยๆ จนเข้า-ออกโรงพยาบาลเป็นประจำ เมื่ออายุได้ 7 เดือน คุณหมอได้ตรวจและวินิจฉัยว่า ต่ายเป็น “โรคโลหิตจางธาลัสซีเมีย” ซึ่งเป็นโรคทางพันธุกรรมที่ได้รับผลมาจากยีนผิดปกติของโรคโลหิตจางธาลัสซีเมีย แนวทางการรักษาคือการเติมเลือดเป็นประจำ จากนั้นมาต่ายก็เข้ารับรักษาโดยการให้เลือดมาโดยตลอด ที่โรงพยาบาลน่าน

ชีวิตตั้งแต่วัยแรกเกิดจนย่างเข้าสู่ปีที่ 29 ที่อยู่กับธาลัสซีเมีย ฉันพยายามต่อสู้และรักษาตัวเองตามคำแนะนำของคุณหมอ เช่น การรับประทานยา folic การรับประทานยาขับเหล็ก GPO LONE การยาฉีด desferal ไม่ทานเครื่องในสัตว์ (เครื่องในสัตว์มีธาตุเหล็กสูง) รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เป็นต้น การดูแลตนเองไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ต่ายต้องไปพบแพทย์เป็นประจำเดือนละ 1 ครั้งเพื่อตรวจร่างกายและระดับความเข้มข้นของเลือด และก็เติมเลือด เนื่องจากมีอาการอ่อนเพลีย ระดับความเข้มข้นของเลือดต่ำ

นอกจากนี้ต่ายต้องเจอกับการฉีดยา desferal เพื่อขับเหล็ก ตอนแรกคุณหมอได้ให้ยาตัวนี้มาและบอกว่า เราต้องฉีดเองเป็นประจำที่บ้านอาทิตย์ละ 2 ครั้ง โดยคุณหมอได้สาธิตการฉีดยาให้เรียบร้อยแล้ว ต่ายฉีดเองในครั้งแรกก็กลัวๆ กลัวยๆ จะฉีดครั้งใดทำใจอยู่เกือบชั่วโมงเหมือนกัน พอฉีดยาเข้าก็เกิดความเคยชิน...อ้อ! บางครั้งต่ายเองก็อดคิดไม่ได้ว่าทำไมฉันต้องประสบกับชีวิตแบบนี้ ต้องเจ็บตัวครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ต่ายก็ถือว่าเป็นประสบการณ์อย่างหนึ่งซึ่งเข็มที่ใช้ฉีดยาขับเหล็ก เล็กนิดเดียวแต่มันก็คุ้มค่า เพราะเป็นการดูแลรักษาเพื่อประคับประคองชีวิตของตนเอง หลังจากที่ได้ให้เลือดเป็นประจำ ทานยา-ฉีดยาเป็นประจำ ทำให้ร่างกายและสุขภาพของต่ายดีขึ้น จนรู้สึกได้ว่าตอนนี้สุขภาพร่างกายต่ายแข็งแรงมากขึ้น ต่ายคิดว่านี่แหละคือรางวัลจากการที่เราดูแลตนเองได้ดี

“
 ต่ายคิดว่า.. คนเราเลือกเกิดไม่ได้
 แต่เลือกที่จะทำให้ตนเองมีความสุขได้
 ต่าย.. พยายามต่อสู้แม้จะเจ็บป่วย
 บ่อยครั้งก็ไม่เคยคิดท้อและไม่เคยคิด
 ว่าจะเป็นอุปสรรคสำหรับชีวิตเลย
 ”

เมื่อต่ายเข้าเรียนหนังสือชั้น ป.1 - ม.6 ต่ายตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างเต็มที่ แม้ว่าจะขาดเรียนบ่อยครั้ง แต่ต่ายก็ของานคุณครูมาทำหรือให้เพื่อนๆ ช่วยทบทวนย้อนหลังและไม่เคยละทิ้งการเรียน ต่ายคิดว่าการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ ต่ายตั้งใจจะเรียนให้จบระดับปริญญาตรี และแล้วความตั้งใจก็ประสบผลสำเร็จ ต่ายจบการศึกษาในสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปัจจุบันอายุ 29 ปี ทำงานอยู่ โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดน่าน ต่ายคิดว่าประสบการณ์ที่อยู่กับธาลัสซีเมียมาจนถึงวันนี้เป็นประสบการณ์ที่มีค่ามากสำหรับตัวเอง

จากก้าวแรกถึงปัจจุบันที่อยู่กับธาลัสซีเมีย ต่ายเจ็บปวดแต่ร่างกายและจิตใจ ต่ายไม่เคยเจ็บปวดเลย เพราะต่ายพยายามสร้างพลังใจให้กับตัวเอง ทำให้ตนเองมีความสุข และสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติที่สุด แม้ในบางครั้งที่แอบมีมุมหนึ่งภายในใจที่อ่อนแอและท้อแท้ ในบางเวลาก็พยายามหันกลับมาคิดบวกเสมอว่า “บางคนในโลกนี้ยังแย่กว่าเราก็มียังดำรงชีวิตอยู่ได้” เราต้องแข็งแกร่งให้ได้ และที่สำคัญต่ายได้ยาพิเศษที่รักษาใจ

ที่ดีที่สุด คือ พ่อ-แม่ และน้องสาวที่อยู่เคียงข้างเสมอมา คอยให้กำลังใจ คอยดูแลรักษาและพาไปหาหมอยามป่วยไข้ นี่แหละคุณพ่อ-คุณแม่ผู้ประเสริฐยิ่ง และยังมีกำลังใจดีจากเพื่อนๆ ครูอาจารย์ และญาติๆ ในครอบครัว ที่ให้ความช่วยเหลือ คอยดูแลยามไม่สบาย และที่ขาดไม่ได้คือ คุณหมอนุ้ย และคุณพยาบาลตึกเด็กโรงพยาบาลน่าน ท่านให้การรักษาและคำแนะนำที่ดีมาตลอด (20 กว่าปี คุณหมอยังใจดีตลอดมาค่ะ)

พี่พยาบาลตึกเด็กโรงพยาบาลน่านทุกคน ให้การดูแลรักษาโดยการเติมเลือดให้กับผู้ป่วยธาลัสซีเมีย พี่พยาบาลที่ใจดีทุกคนเลยคะ ไม่เพียงแค่อยู่วางกาย แต่เฝ้าระวังจิตใจพวกเราด้วย ให้กำลังใจตลอดมาและที่สำคัญดูแลพวกเราเปรียบเสมือนญาติ

ท้ายสุดขอฝากให้ผู้ป่วยธาลัสซีเมียทุกท่าน ขอให้เข้มแข็งอย่าท้อแท้ เราต้องดูแลตนเองและให้กำลังใจตัวเองให้เป็น เราถึงจะมีความสุขได้กับโรคธาลัสซีเมียได้อย่างดีฉันคะ

สุตาพร ไชยศิลป์